ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1979

Vyhlásené: 13.04.1979 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

42

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 31. januára 1979
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou

Dňa 10. októbra 1975 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Ríme 7. decembra 1978.

Podľa svojho článku 66 nadobudol dohovor platnosť 6. januára 1979.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a prezident Talianskej republiky

vedení prianím určiť pravidlá, ktoré by platili v konzulárnych stykoch medzi oboma štátmi, a rozvíjať tieto styky v duchu priateľstva a spolupráce,

rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a vymenovali za týmto účelom za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Dr. Dušana Spáčila,

námestníka ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky,

prezident Talianskej republiky

Francesca Cattaneia,

štátneho podtajomníka Ministerstva zahraničných vecí Talianskej republiky,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

HLAVA I
Definície a všeobecné ustanovenia

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je každá osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená v tejto funkcii výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;

f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

h) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

i) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

j) „rodinný príslušníci“ sú príbuzní dotyčnej osoby, ktorí s ňou žijú na jej náklady v spoločnej domácnosti;

k) „konzulárne miestnosti“ sú budovy a časti budov a pozemky k nim patriace užívané výlučne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

l) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie.

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu len s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho triedu a konzulárny obvod určuje vysielajúci štát a podliehajú schváleniu prijímajúcim štátom.
3. Dodatočné zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát urobiť iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný takisto na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu umiestnenej mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

1. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu, nazývaného exequatur, ktoré sa udeľuje po predložení konzulského patentu.
2. Konzulský patent musí osvedčovať meno, priezvisko a triedu vedúceho konzulárneho úradu, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
3. Štát, ktorý odmieta udeliť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.
4. Do tých čias, než vedúcemu konzulárneho úradu bude exequatur udelené, môže byť dočasne prijatý na výkon svojich funkcií. V tomto prípade sa budú naňho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 4

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z akýchkoľvek dôvodov vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradník tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie; meno tejto osoby bude vopred oznámené ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, ktoré používa podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.
3. Ak člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte je vysielajúcim štátom poverený funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu za podmienok uvedených v odseku 1 tohto článku, bude, pokiaľ prijímajúci štát nevznesie proti tomu námietky, aj naďalej používať diplomatické výsady a imunity.

Článok 5

Len čo je vedúci konzulárneho úradu prijatý, čo aj len dočasne na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí opatrenia, aby mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a používať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 6

Konzulárni úradníci musia byť občanmi vysielajúceho štátu.

Článok 7

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez udania dôvodov svojho rozhodnutia oznámiť vysielajúcemu štátu, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát túto osobu odvolá alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade. Pokiaľ prijímajúci štát to oznámi skôr,

než osoba vymenovaná do funkcie člena konzulárneho úradu príde na jeho územie, vysielajúci štát musí vymenovanie odvolať.

2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie vyhovieť v rozumnom čase záväzkom, ktoré má podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu odňať príslušnej osobe exequatur alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho personálu.

Článok 8

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu sa bude písomne oznamovať:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny týkajúce sa ich postavenia, ktoré môžu nastať v priebehu ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom;
   c) príchod a konečný odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby;
   d) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb usadených v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu.
2. Príchod a konečný odchod sa bude oznamovať v rozumnej lehote vopred.

Článok 9

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia najmä:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že sa jeho funkcie skončili;

b) odvolaním exequatur;

c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že ho prijímajúci štát prestal považovať za člena konzulárneho personálu v prípadoch predvídaných v článku 7 ods. 2.

HLAVA II

Výsady a imunity

Článok 10

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu, konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov. Urobí nevyhnutné opatrenia, aby konzulárny úrad, konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci mohli požívať práva, výsady a imunity stanovené v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát sa bude správať ku konzulárnym úradníkom s náležitou úctou a urobí všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich ochrany, slobody a dôstojnosti.

Článok 11

1. Vysielajúci štát má právo používať v prijímajúcom štáte svoju štátnu vlajku a štátny znak v zhode s ustanoveniami tohto článku.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená a štátny znak umiestnený na budove konzulárneho úradu a na jeho vchode, na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, keď sa používajú na služobné účely.
3. Pri výkone práva poskytnutého týmto článkom sa bude prihliadať na právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 12

1. Prijímajúci štát v zhode so svojimi právnymi predpismi vysielajúceho štátu na svojom území buď uľahčí získať miestnosti potrebné pre konzulárny úrad, alebo mu pomôže obstarať miestnosti iným spôsobom.

2. V prípade potreby takisto pomôže konzulárnemu úradu pri získaní vhodného ubytovania pre jeho členov.

Článok 13

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci sú vyňatí z jurisdikcie prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o činnosť pri výkone ich konzulárnych funkcií.
2. Toto vyňatie sa však netýka zodpovednosti konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov vyplývajúcej z nesplnenia zmluvy alebo zodpovednosti za škody spôsobené vozidlom, loďou alebo lietadlom.

Článok 14

1. V prípade, keď sa proti konzulárnemu úradu vedenie trestné konanie, bude sa s ním zaobchádzať s úctou, zodpovedajúcou jeho úradnému postaveniu, a spôsobom, ktorý by čo najmenej narušoval jeho funkciu.
2. Konzulárny úradník môže byť zatknutý alebo vzatý do väzby iba v prípade úmyselného trestného činu, z ktorého je obviňovaný a na ktorý je ustanovený trest s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 5 rokov odňatia slobody. Rozkaz, ktorým je konzulárny úradník zbavený osobnej slobody, musí vo všetkých prípadoch vydať riadny justičný orgán.
3. Ak je konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec trestne stíhaný alebo zatknutý alebo vzatý do väzby, príslušné orgány sú povinné bezodkladne informovať vedúceho konzulárneho úradu vysielajúceho štátu. Ak sa takéto opatrenia urobia voči nemu samému, prijímajúci štát je povinný o tom informovať vysielajúci štát diplomatickou cestou.

   Príslušné konanie sa bude viesť a uzavrie sa čo najrýchlejšie.
4. Výsledok akéhokoľvek trestného konania týkajúceho sa konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca vysielajúceho štátu musí príslušný orgán bezodkladne oznámiť konzulárnemu úradu.

   Ak sa však konanie vedie proti vedúcemu konzulárneho úradu, oznámi to prijímajúci štát vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou.

Článok 15

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa ustanovili ako svedkovia na súdne alebo správne konanie. Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu nesmú, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku, odmietnuť vypovedať ako svedkovia. Ak odmietne vypovedať ako svedok konzulárny úradník, nesmie sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo trest.
2. Orgán požadujúci od konzulárneho úradníka svedectvo nesmie narušovať výkon jeho funkcií. Tam, kde je to možné, môže prijať svedectvo v jeho obydlí alebo na konzulárnom úrade alebo prijať od neho písomné vyhlásenie týkajúce sa svedectva.
3. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci nemajú povinnosť vypovedať ako svedkovia o veciach spojených s výkonom svojich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto vecí. Sú takisto oprávnení odmietnuť podať posudok ako znalci právnych predpisov vysielajúceho štátu.

Článok 16

1. Vysielajúci štát sa môže, pokiaľ ide o člena konzulárneho úradu, vzdať výsad a imunít uvedených v článkoch 13 a 14.
2. Toto vzdanie sa musí byť, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku, vo všetkých prípadoch výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec podá návrh na začatie konania vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 13, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom priamo súvisiace so žalobným návrhom nim podaným.

4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občiansko-právnych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tých aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 17

1. Budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace používané výlučne na konzulárne účely sú nedotknuteľné.

   Orgány prijímajúceho štátu nemôžu do nich vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie, vysielajúceho štátu alebo osoby určenej jedným z nich.

   Ustanovenia tohto článku sa takisto použijú, pokiaľ ide o sídlo vedúceho konzulárneho úradu, za podmienky, že je určené výlučne na tento účel a že sa nachádza v tej istej budove, v ktorej sú umiestnené konzulárne miestnosti.
2. Prijímajúci štát má povinnosť podniknúť všetky potrebné opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a na zabránenie narušenia pokoja konzulárneho úradu alebo ujmy na jeho dôstojnosti.
3. Konzulárne miestnosti, ich zariadenie a majetok konzulárneho úradu, práve tak ako jeho dopravné prostriedky sa nemôžu žiadnou formou zabrať na účely národnej obrany alebo verejnej potreby. V prípade, že treba vykonať vyvlastnenie na tieto účely, urobia sa všetky vhodné opatrenia na to, aby sa zabránilo narušeniu výkonu konzulárnych funkcií a aby sa vysielajúcemu štátu poskytla okamžitá, primeraná a efektívna úhrada.

Článok 18

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné. V konzulárnych archívoch môžu byť uložené iba dokumenty úradnej povahy.

Článok 19

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 20

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú vyňatí zo všetkých povinností uložených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov a povolenie na pobyt.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo ktorí vykonávajú súkromné zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 21

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinný príslušníci vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní výlučne u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky,
   a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nie sú v ňom trvale usadení a
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom štáte alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu zamestnávateľom.

4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni v dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát povoľuje.

Článok 22

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, a to osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 25;
   c) dedičských daní a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia odseku b) článku 24;
   d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov včítane výnosu z kapitálu, ktorý má svoj prameň v prijímajúcom štáte, a majetkových daní vzťahujúcich sa na investície vložené do obchodných alebo finančných podnikov v prijímajúcom štáte;
   e) daní a poplatkov vyberaných zo poskytovanie osobitných služieb;
   f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 25.
2. Členovia služobného personálu sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú dostávajú za svoje služby.
3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých príjmy alebo mzdy sú podrobené dani z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré právne predpisy tohto štátu ukladajú zamestnávateľom, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmov.

Článok 23

1. Prijímajúci štát v súlade s právnymi predpismi, ktoré prijme, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby

a) pri predmetoch včítane automobilov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;
b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Predmety určené na spotrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené pri ich nástupe do úradu.
3. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu sa prehliadnuť iba v prípade, že sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené v písmene b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný právnymi predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Taká prehliadka sa môže vykonať iba za prítomnosti dotyčného konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 24

Prijímajúci štát v prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je v čase jeho smrti zakázaný;
b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 25

1. Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu, ktorých vlastníkom alebo nájomcom je vysielajúci štát alebo ktorákoľvek osoba konajúca v jeho mene, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb.
2. Daňové oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na dane a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu majú platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.

Článok 26

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná. Výrazom „úradná korešpondencia“ sa rozumie každá korešpondencia majúca vzťah ku konzulárnemu úradu a jeho funkciám.
3. Zásielky tvoriace konzulárnu batožinu musia byť opatrené zreteľným vonkajším označením svojej povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie.
4. Konzulárna batožina sa nesmie ani otvoriť ani zadržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody sa domnievať, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu, dokumenty alebo predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby batožinu v ich prítomnosti otvoril zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ pochádza.
5. Konzulárnu batožinu možno zveriť kapitánovi lodi alebo civilného lietadla, ktoré má pristáť na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby uvedenú batožinu prevzal priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, zabezpečí prijímajúci štát všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

HLAVA III

Konzulárna právomoc a konzulárne funkcie

Článok 28

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov včítane právnických osôb v prijímajúcom štáte;
b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi zmluvnými stranami a rozvíjať medzi nimi priateľské styky;
c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu a podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám.

Článok 29

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať

a) na príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo medzinárodné zmluvy upravujúce túto otázku, a to v rozsahu nimi dovolenom.

Článok 30

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať a robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy. To isté platí aj pre právnické osoby vysielajúceho štátu.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.
3. Ak konzulárny úradník zastupuje osoby podľa odseku 1 tohto článku, podlieha pri výkone tejto funkcie právnym predpisom prijímajúceho štátu a jurisdikcii jeho súdnych a správnych orgánov za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako občan tohto štátu.

Článok 31

Konzulárni úradníci majú právo:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;

b) vydávať cestovné pasy alebo iné cestovné doklady občanom vysielajúceho štátu a predlžovať ich platnosť;

c) vydávať víza a potrebné doklady osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu, a predlžovať platnosť týchto dokladov.

Článok 32

1. V rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) vyhotovovať a zaznamenávať rodné a úmrtné listy občanov vysielajúceho štátu a vyhotovovať ich kópie;
   b) uzavierať manželstvá a vydávať príslušné doklady za predpokladu, že obaja snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu, a s výhradou, že o tom informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak to vyžadujú jeho právne predpisy;
   c) zapisovať alebo registrovať zrušenie manželstiev podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.
2. Tieto ustanovenia nezbavujú osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenie predpísané právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bezodkladne a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy matrikových listín týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu a vyžadovaných na administratívne účely.

Článok 33

Konzulárny úradník je v rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu oprávnený:

a) prijímať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a osvedčovať ich;

b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

c) osvedčovať alebo overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu; d) prekladať všetky listiny a dokumenty vydané orgánmi vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu a overovať ich preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov.

Článok 34

Konzulárny úradník je v rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu oprávnený vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte, v byte niektorého zo spoluobčanov a na lodi alebo v lietadle vysielajúceho štátu tieto úkony:

a) spisovať a overovať pravosť listín a zmlúv, ktoré sa uzavierajú medzi občanmi vysielajúceho štátu, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte;

b) spisovať listiny a zmluvy a overovať ich pravosť bez zreteľa na štátnu príslušnosť strán zmluvy, pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok existujúci vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú práv, ktoré sa majú uplatniť, alebo veci, ktoré sa majú prejednávať v tomto štáte, za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.

Článok 35

Konzulárny úradník je oprávnený prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný majetok im patriaci.

Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a majetok sa môžu vyviezť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 36

Listiny a dokumenty uvedené v článkoch 33 a 34 majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a preukaznú moc ako dokumenty overené, osvedčené alebo potvrdené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 37

Prijímajúci štát uzná platnosť a účinnosť bez toho, že by sa vyžadovalo akékoľvek overenie podpisov konzulov na listinách, ktoré vydávajú alebo ktorými potvrdzujú zhodnosť odpisov s originálom vydaným príslušným orgánom, ak tieto listiny budú opatrené odtlačkom úradnej pečiatky.

Článok 38

Konzulárni úradníci sú oprávnení doručovať súdne i mimosúdne písomnosti a vybavovať súdne dožiadania podľa platných medzinárodných dohôd alebo, pokiaľ také dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 39

V prípade úmrtia občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom bezodkladne informujú konzulárny úrad, a to najneskôr do troch dní po tom, čo sa o tom dozvedia.

Tieto orgány takisto oznámia konzulárnemu úradu informácie, ktoré sú im známe o dedičstve zomretého občana, o prípadných ustanoveniach závetu, o stave majetku zomretého a o existencii zákonných dedičov.

Článok 40

1. Ak sa v prijímajúcom štáte začne konanie o pozostalosti občana vysielajúceho štátu, ktorý žije na území tohto štátu, informujú o tom príslušné orgány prijímajúceho štátu konzulárny úrad vysielajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne podajú informácie o opatreniach urobených na zaistenie a správu majetku, ktorý je súčasťou dedičstva občana vysielajúceho štátu a ktorý sa nachádza na území prijímajúceho štátu.
3. Ak zosnulý občan vysielajúceho štátu neurčil pozostalostného vykonávateľa a ak to povaha, rozsah majetku a zložitosť majetkovej situácie vyžadujú, môže konzulárny úradník vysielajúceho štátu, ktorého bol zosnulý občanom, túto funkciu vykonávať podľa právnych prepisov prijímajúceho štátu.

   Toto ustanovenie sa použije v každom prípade, ak je súčasťou dedičstva nehnuteľný majetok.
4. Ak po rozdelení dedičstva a po vykonaní dedičských formalít jestvujú hnuteľnosti alebo výťažok z predaja nehnuteľností, ktorý patrí dedičovi alebo odkazovníkovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu a ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte alebo ktorý neurčil svojho zástupcu, odovzdá sa tento majetok alebo táto suma konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu na odovzdanie tým, ktorým patrí.
   Toto odovzdanie majetku je viazané:

   a) na zaplatenie dedičských dlhov zo strany toho, kto tento majetok alebo sumy dostal,

   b) na zaplatenie dedičskej dane zo strany toho, kto tento majetok alebo sumy dostal.
   Tieto úhrady sa môžu nahradiť platnou zárukou.
   V prípade, keď začalo jedno alebo viacej konaní o rozdelení dedičstva, použijú sa ustanovenia tohto článku až po ich uzavretí.

Článok 41

V prípade, že občan vysielajúceho štátu sa dočasne nachádza na území prijímajúceho štátu a zomrie na jeho území, odovzdajú sa jeho osobné zvršky, peniaze a cennosti, ktoré má so sebou, bez akýchkoľvek formalít konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu za predpokladu, že ich nepožadujú rodinní príslušníci, ktorí boli spoločne s ním.

Tento majetok sa odovzdá, a kde je to nevyhnutné, vyvezie v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 42

1. Orgány prijímajúceho štátu písomne oznámia príslušnému konzulárnemu úradu prípady, v ktorých treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, len čo sa o nich dozvedia.
2. Ustanovenia článku 30 tohto dohovoru platia aj pre ochranu a hájenie práv a záujmov mladistvých alebo iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony.
3. Konzulárny úradník môže zasiahnuť u príslušných orgánov prijímajúceho štátu pri vymenovaní poručníkov alebo opatrovníkov najmä podaním návrhov na kandidátov pre výkon týchto funkcií.
4. Ak sa však orgány vysielajúceho štátu domnievajú, že záujem maloletého to vyžaduje, môžu vymenovať opatrovníka a urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu jeho osoby a jeho majetku podľa právnych predpisov tohto štátu.

   V tomto prípade príslušné orgány prijímajúceho štátu vykonajú všetky opatrenia urobené orgánmi vysielajúceho štátu, ktoré sa týkajú opatrovníctva, jeho zmien a jeho zrušenia, a súčasne zrušia opatrenia, ktoré prípadne urobili pred vymenovaním opatrovníka orgánmi vysielajúceho štátu.

Článok 43

1. Za účelom uľahčenia výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu:

   a) konzulárni úradníci majú právo na spojenie s občanmi vysielajúceho štátu a na prístup k nim; občania vysielajúceho štátu majú rovnaké právo na spojenie s konzulárnymi úradníkmi a na prístup k nim;

   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania a v každom prípade najneskoršie do troch dní informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu, ak v jeho konzulárnom obvode je občan vysielajúceho štátu zatknutý alebo ak je jeho osobná sloboda akoukoľvek inou formou obmedzená.

   c) konzulárni úradníci majú právo občana vysielajúceho štátu uvedeného v odseku b) niekoľko ráz navštíviť, najmenej však raz za 21 dní, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv nemôže prijímajúci štát odložiť na čas dlhší ako desať dní začínajúc dňom zatknutia alebo obmedzenia jeho osobnej slobody; ak však konzulárny úradník požiada o návštevu po uplynutí piatich dní od začiatku pozbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody tohto občana, návšteva sa musí umožniť v lehote piatich dní od podania žiadosti;

   d) ak je po odsúdení tento občan vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak je jeho sloboda obmedzená, konzulárni úradníci majú právo ho navštíviť najmenej raz za mesiac. Pri každej takejto návšteve sa konzulárnemu úradníkovi umožní rozhovor s väzňom.

   Každú správu určenú konzulárnemu úradu osobou, ktorá je vzatá do väzby alebo ktorej osobná sloboda je inak obmedzená, musia tieto orgány takisto doručiť, a to najneskoršie do piatich dní. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa ustanovenia tohto odseku:

   c) konzulárni úradníci majú právo občana vysielajúceho štátu uvedeného v odseku b) niekoľko ráz navštíviť, najmenej však raz za 21 dní, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv nemôže prijímajúci štát odložiť na čas dlhší ako desať dní začínajúc dňom zatknutia alebo obmedzenia jeho osobnej slobody; ak však konzulárny úradník požiada o návštevu po uplynutí piatich dní od začiatku pozbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody tohto občana, návšteva sa musí umožniť v lehote piatich dní od podania žiadosti;

   d) ak je po odsúdení tento občan vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak je jeho sloboda obmedzená, konzulárni úradníci majú právo ho navštíviť najmenej raz za mesiac. Pri každej takejto návšteve sa konzulárnemu úradníkovi umožní rozhovor s väzňom.

2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu s tým, že tieto právne predpisy neobsahujú ustanovenia, ktoré by znemožňovali alebo podstatne obmedzovali výkon práv priznaných v odseku 1.

Článok 44

1. Konzulárny úradník môže v konzulárnom obvode poskytnúť pomoc námorným a riečnym lodiam majúcim príslušnosť vysielajúceho štátu, ktoré priplávajú do prístavu alebo na iné miesto, kde môžu zakotviť, alebo sa tam už nachádzajú. Len čo je vstup lode povolený, môžu konzulárni úradníci vstúpiť na palubu týchto lodí a spojiť sa s kapitánom, členmi posádky a cestujúcimi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.

2. V záujme plavby kapitánovi lode vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístave prijímajúceho štátu, alebo členovi posádky ním určenému môže byť na žiadosť povolené odobrať sa na konzulárny úrad vysielajúceho štátu.

3. Bez toho, že by tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, môžu konzulárni úradníci vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo v priebehu plavby lode vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a každého člena posádky, kontrolovať palubné dokumenty, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia, a pokiaľ to právne predpisy vysielajúceho štátu povoľujú, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom, dôstojníkmi a ostatnými členmi posádky, urobiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky na nemocničné liečenie alebo na návrat do vlasti, uľahčiť príchod lode, jej odchod a pobyt v prístave.

Pri výkone týchto funkcií môžu konzulárni úradníci požiadať orgány prijímajúceho štátu o pomoc.

4. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadky, vyšetrovania alebo donucovacie opatrenia na palube lode vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza vo vodách prijímajúceho štátu, upovedomia pred ich vykonaním konzulárny úrad, aby sa na vykonaní mohli zúčastniť konzulárni úradníci. V tomto oznámení sa uvedie presné dátum a hodina. Ak sa konzulárni úradníci alebo ich zástupcovia nezúčastnia na podniknutých opatreniach, môžu požiadať tieto orgány o odovzdanie všetkých informácií o ich priebehu.

Ustanovenie prechádzajúceho odseku platí aj v prípade, že kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky majú vypočúvať orgány prijímajúceho štátu.

5. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie a ak sa vyšetrovanie vykonáva na žiadosť kapitána, musí byť o tom konzulárny úradník informovaný v priebehu vyšetrovania, a to čo možno najskôr.

Na požiadanie bude konzulárny úradník v takom prípade rovnako upovedomený o priebehu vyšetrovania vykonávaného za jeho neprítomnosti.

6. Ustanovenia odsekov 4 a 6 tohto článku sa nemôžu použiť, ak ide o uplatnenie colných predpisov a ďalších kontrolných opatrení vzťahujúcich sa na zdravotníctvo, prístavnú políciu, zabezpečenie tovaru a prístup cudzincov.
7. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 45

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne alebo sa inak poškodí v pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, podajú o tom príslušné orgány tohto štátu bez meškania správu konzulárnemu úradu a oboznámia ho s urobenými alebo zamýšľanými opatreniami na záchranu cestujúcich, lode a nákladu.

Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, členom posádky a cestujúcim a urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie nákladu a na opravu lode. Môže sa taktiež obrátiť na orgány prijímajúceho štátu so žiadosťou o také opatrenia.

2. Ak prevádzateľ lode, kapitán alebo akákoľvek iná oprávnená osoba nie je schopná, aby urobila opatrenia nevyhnutné na udržiavanie a správu lode alebo jej nákladu, môže konzulárny úradník urobiť v mene prevádzateľa opatrenia, ktoré by v tomto smere mohol urobiť prevádzateľ lode.
3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa vzťahujú aj na akýkoľvek predmet, ktorý patrí osobe majúcej štátnu príslušnosť vysielajúceho štátu a pochádza z nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu, a ktorý by sa našiel na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo by bol dopravený do prístavu konzulárneho obvodu.
4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri všetkých opatreniach, ktoré treba urobiť pri poškodení lode.
5. Loď, ktorá utrpela poškodenie, jej náklad a palubné zásoby nepodliehajú na území prijímajúceho štátu colným poplatkom, pokiaľ sa nevydajú na použitie alebo spotrebu v tomto štáte.

Článok 46

Pri zachovaní platných právnych predpisov prijímajúceho štátu môže konzulárny úradník vykonávať kontrolné a inšpekčné funkcie civilných lietadiel vysielajúceho štátu a ich posádok podľa právnych predpisov tohto štátu. Rovnako môže uvedeným lietadlám a posádkam preukázať pomoc.

Ustanovenia článkov 44 a 45 tohto dohovoru sa primerane použijú, pokiaľ ide o lietadlá, ako sa uvádza v predchádzajúcom odseku, v súlade s inými platnými zmluvami medzi zmluvnými stranami.

Článok 47

1. Konzulárny úrad môže na území prijímajúceho štátu vyberať poplatky a dávky za konzulárne úkony ustanovené právnymi predpismi vysielajúceho štátu.
2. Sumy vyberané vo forme poplatkov a dávok uvedených v odseku 1 tohto článku a potvrdenky o ich zaplatení sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

Článok 48

Okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom môže konzulárny úradník vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré mu zverí vysielajúci štát, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.

HLAVA IV

Záverečné ustanovenia

Článok 49

1. Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách majú všetky osoby požívajúce konzulárne výsady a imunity povinnosť dbať na právne predpisy prijímajúceho štátu. Sú taktiež povinné nezasahovať do vnútorných vecí tohto štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nemôžu užívať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií alebo s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 50

Členovia konzulárneho úradu sa podriadia všetkým povinnostiam uloženým právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o občianskoprávnu zodpovednosť za škody spôsobené tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla.

Článok 51

1. Konzulárni zamestnanci, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení alebo vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v tomto štáte, používajú iba imunity uvedené v článku 13 odseku 1 a v článku 15 odseku 3 tohto dohovoru.
2. Ustanovenia hlavy II tohto dohovoru, s výnimkou článku 15 odseku 3, sa nevzťahujú:
   a) na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení alebo v ňom vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť;
   b) na rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení alebo vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v tomto štáte;
   c) na členov služobného a členov súkromného personálu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení alebo ktorí vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť v tomto štáte.
3. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku takým spôsobom, aby neodôvodnene neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

Článok 52

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, aj na výkon konzulárnych funkcií diplomatickou misiou.

2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa aj naďalej upravujú pravidlami medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Článok 53

Tento dohovor nahrádza a zrušuje Konzulárny dohovor medzi Československom a Talianskom podpísaný v Ríme 1. marca 1924.

Článok 54

Tento dohovor podlieha ratifikácia. Výmena ratifikačných listín sa vykoná v Ríme.

Článok 55

Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti, kým ho jedna zo zmluvných strán nevypovie so šesťmesačnou výpovednou lehotou.

Na dôkaz tohto splnomocnenci zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané v Prahe 10. októbra 1975 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a talianskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Zo splnomocnenia prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Dr. Dušan Spáčil v. r.

Zo splnomocnenia prezidenta

Talianskej republiky:

Francesco Cattanei v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.